

РЕШЕНИЕ

№ 342/12
гр. София, 29.05. 2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето гражданско отделение, в съдебно заседание на петнадесети ноември , две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ МИТОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛ ТОМОВ

ДРАГОМИР ДРАГНЕВ

при участието на секретаря Р.Иванова
изслуша докладваното от съдията Емил Томов гр. дело №
година.

Производството е по реда на чл.290 от ГПК.

Образувано е на касационна жалба на
, Частен съдебен изпълнител от , срещу решение
№ по гр.дело № на Варненски апелативен
съд , с което е потвърдено решение №189 от 25.02.2011г по гр.д.
№ на Варненски окръжен съд по уважен срещу нея иск на
основание чл.74 ал.1 ЗЧСИ. Ангажирана е отговорността на съдебния
изпълнител за вреди в размер на 128 775 лв главница и 15070 лв
обезщетение за забавено плащане, причинени на купувач при издаване
на постановление за възлагане на недвижим имот след публична
продаж и изразяващи се в недължимо и неоснователно събран ДДС
от частния съдебен изпълнител , разпореден по начин , довел до
имущественото му увреждане

Касационната жалба съдържа искане за отмяна на решението
като недопустимо поради това ,че искът е уважен на непредявено
основание ,при недопустимо въведени нови факти ; като постановено
в нарушение на материалния закон относно режима на търсената
отговорност за вреди от частен съдебен изпълнител и нейния
фактически състав - задължения от публично естество по чл. 131
ЗДДС са третирани като материалноправни задължения в
решителните мотиви на съда и неправилно е прието наличие на
нарушение,задето ЧСИ не е събрал информация дали към момента на
извършването на продажбата длъжникът е регистриран по ЗДДС,не е
следял за регистърния му статут ,но е събрал данък по този закон от
купувача . Оспорват се изводите на Варненски апелативен съд

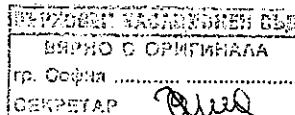
ВКС - София
№ 1063 от 23.07.2012г.
Съдебен секретар
[Signature]

относно дължимите в случая действия на ЧСИ- по време и след издаване на възлагателното постановление, относно наличието на противоправност и причинна връзка. Подробни съображения са развити от пълномощниците на ищцата, и . Претендират се разноси по списък

Ответникът по касационната жалба, оспорва същата в отговор, както и в писмена защита по същество чрез пълномощниците си адв. и . Оспорват се като неоснователни оплакванията на касаторката. Освен правомощията и функциите, възложени по ГПК, частният съдебен изпълнител е натоварен с функцията по чл. 131 от ЗДДС при публична продажба, която в случая се явява облагаема доставка съгласно ЗДДС, поради това ЧСИ има задължение да събере, администрира и внесе дължимия данък, съответно отговаря за вреди при изпълнение на тази дейност. Съдебният изпълнител не е извършил обуславящите действия, въз основа на които да прецени дали да събира ДДС при процесната публична продажба и без да има право, е събрал този данък от купувача чрез включването му в продажната цена, при положение че длъжникът, собственик на продаваемия на публична продажба имот, се е оказал deregистриран. Тъй като е било изрично обявено, че в цената (началната и тази, при която имотът е възложен) включва данъка, а събраната от ищеца стойност не е преведена на НАП за да бъде евентуално възстановена на купувача, съответно данъчен кредит е бил отказан поради това, че документите по чл. 131 ал.1 вр. чл.83 ППЗДДС не са били съставени, налице е подлежаща на обезщетение имуществена вреда. Когато купувачът плати продажна цена на публична продажба с включен ДДС, а такъв не се дължи, включеният в цената данък добавена стойност не принадлежи на длъжника както касаторът поддържа и ЧСИ няма право да го използва за погасяване задължения на длъжника, както е сторил. Подробни съображения са развити в писмена защита, претендират се разноси по списък.

Двамата помагачи, и, гр.София не са заявили становище.

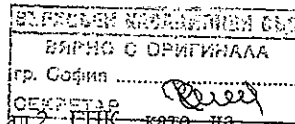
С определение №1063 от 23.07.2012г на ВКС, III г.о жалбата е допусната до разглеждане на основание критерия по чл. 280 ал.1 т.3 от ГПК, по свързано формулирани въпроси, отнасящи се до закононарушението, противоправността и причинната връзка при иска по чл. 74 ЗЧСИ : нарушение на материалноправно или процесуалноправно правило следва да обуславя отговорността на частния съдебен изпълнител за вреди и дали нормата на чл. 131 ЗДДС, като разпоредба от областта на данъчното право, съдържа гражданско-

процесуално правило да се следи за регистърния статут на длъжника по ЗДДС, чието нарушаване води до отговорност; длъжен ли е участник в наддаването при публична продажба сам да се грижи за икономическите си интереси, като прави съответни справки в публичния регистър на НАП за състоянието на регистрацията по ДДС на длъжника, ако интересите му предполагат упражняване право на данъчен кредит; за дължимостта на предписаните в чл. 131 ЗДДС действия по съставяне на документи от ЧСИ и превеждане на данъка в полза на НАП при длъжник, deregистриран по смисъла на този закон към момента на възлагането на имота. Въпросите касаят принципа на законоустановеност при действията на частните съдебни изпълнители и връзката му с предпоставките на отговорността по чл. 74 ал.1 ЗЧСИ, материална и процесуална законосъобразност при служебния обем действия на частния съдебен изпълнител, в конкретност при публична продажба, обявена цена на имота с включен ДДС и възлагане при посочена цена от купувач, регистриран по ЗДДС, при deregистриран към момента на продажбата длъжник. Предпоставят също тълкуване на чл. 131 ЗДДС като позитивна уредба за действията на ЧСИ и обема на служебните му задължения в този случай, неизпълнението на които ще е от значение за неговата имуществена отговорност.

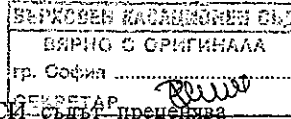
Въззивният съд е дал решаващ отговор на горните въпроси в насока ангажиране отговорността на частния съдебен изпълнител за вреди на основание чл. 74 ал.1 ЗЧСИ при следните обстоятелства:

По изп. дела №№ с възискател като имущество, собственост на длъжника описан хотел, нах. се в гр., като ЧСИ, рег.№ на Камарата на ЧСИ е насрочила първата публична продажба до дата 10.10.2007г при цена 3 822 400 лв с ДДС. Продажбата е обявена за нестана, както и втората продажба, насрочена след възобновяване на делото съгласно обявление по чл.487 ал.1 ГПК от 05.11.2008г при начална цена 1 790 200 лв с ДДС. Междувременно, на дата 27.11.2008г длъжникът е бил deregистриран по инициатива на данъчен орган на основание чл.176 т.3 ЗДДС, за което обстоятелство до влизане на възлагателното постановление в сила, не са предприети никакви действия по известяване, нито служебно е събрана информация за целите на изпълнителното производство преди датата 14.05.2009г., както не се спори. При насрочената нова публична продажба от 12.01.2009 до 12.02.2009г за имота е обявена начална цена 1 432 160 лева с ДДС, след спиране и последвало възобновяване на изпълнителните действия е съставен протокол на 17.02.2009г за наддавателните

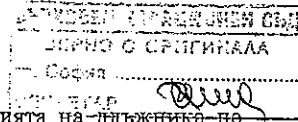
предложения и обстоятелството по чл. 492 публичната продадена имуществена стойност, устно е предложил цена в размер на 1 644 216 лв., т.е. по-висока с един задатък спрямо тази на наддавача, предложил най-висока цена. По сметка на ЧСИ, в срок и с платежно нареждане от 24.02.2009г. купувачът е внесъл сумата 1 501 000 лева, т.е. съобразно обявената цена в размер на 1 644 216 лв., като е приспаднал задатъка и при посочено от вносителя – купувач основание „окончателно плащане за покупка на обект от публична продажба – ...”. Поради това и на основание чл.496 ГПК ЧСИ е издала Постановление за възлагане на недвижимия имот на купувача от 25.02.2009г. „за сумата 1 644 216 лв. с ДДС, като ДДС е в размер на 128 775 лева, осн. чл. 45 ЗДДС” (доставка, свързана със земя и сгради). Постановлението е влязло в сила като необжалвано и е произвело правното си действие да прехвърли собственост, като според ищеца, след като ЧСИ незаконосъобразно, предвид съдържанието на възлагателното постановление, е събрала от него данък добавена стойност който не е имала право да събира и който данък купувачът не е дължал; поради това, че след като го е сторила, не е извършила в срока по данъчния закон действия, предписани в чл. 131 ал.1 ЗДДС, не е съставила документите предвидени в чл. 83 ППЗДДС, не е превеждала данък и не е подала уведомление до ТД на НАП, тъй като длъжникът е бил вече deregистриран по ЗДДС към момента на възлагането; поради това, че цялата сума е послужила за удовлетворяване на взыскателите, респ. остатъкът от нея е преведен в полза на длъжника, което не се оспорва, следва да понесе отговорност по чл. 74 ЗЧСИ. Сумата до размера на иска не била е преведена на НАП, в който случай ищецът счита, че би могъл да възстанови като неправилно събран данък, чл. 128 ДОПК и поради това претендира от ЧСИ вреда до размера на исковите 128 775 лв. неправомерно събран ДДС, за която вреда ответницата отговаря, тъй като още при публичната продажба не е съобразила действията си с deregистрацията на длъжника. С ревизионен акт на НАП, ТД гр. ... от 19.10.2009г. на ищеца, регистрирано по ЗДДС лице, не е признато право на приспадане на данъчен кредит за исковата сума 128 775 лв. във връзка с възлагателното постановление, тъй като лицето доставчик, чиито имот е бил продаден, е било deregистрирано към този момент, съответно документите по чл. 131 ЗДДС не са били съставени от ЧСИ.

При горните обстоятелства и в отговор на поставените правни въпроси, Върховен касационен съд III г.о. намира следното:

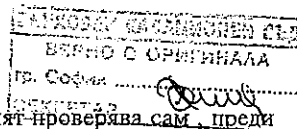
По иска на основание чл. 74 ал.1 ЗЧСИ-съдебна преценка вредата, противоправността на действията или бездействията на ответника и другите елементи на фактическия състав на общо основание, но като водещо съобразява връзката между материална и процесуална законосъобразност при служебния обем действия на частния съдебен изпълнител. Принудителното съдебно изпълнение при публична продажба включително е регламентирано като подчинена на процесуални правила дейност и процесуалното естество на регламентацията не противостои, а обема и изразява материалноправната законосъобразност на самата дейност, що се отнася до основанията или последиците от предприети или не действия на частния съдебен изпълнител в израз на публична власт. От процесуалното естество на регламента следва съдържанието на изискваната в случая законосъобразност - съдебният изпълнител констатира и се основава на факт (като волеизявление или друго обстоятелство, удостоверено по определен ред), с който нормата скрепва негово задължение за действие, определя съдържанието на самото действие, или предписва въздържане от действие.

Когато е възложил имот на публична продажба предвид нормата на чл. 131 ал.1 ЗДДС, подлежащият на констатиране в горния смисъл факт от страна на съдебния изпълнител е данъчната регистрация на длъжника по съответния закон, а не обстоятелството облагаема ли е сделката като доставка по смисъла на ЗДДС, за което ЧСИ не е натоварен да следи. Само ако регистрацията на длъжника е била налице към момента на възлагането, за съдебния изпълнител ще възникне и задължението да състави съответните документи по чл. 131 ал.1 т.2 ППЗДДС, да начисли и преведе част от цената като данък. Само тогава, с оглед неговите задължения, тази част може да се яви данък добавена стойност в отношенията му с купувач, тъй като в особения случай по чл.131 ал.1 ЗДДС данъка се събира от цената по вече реализираната продажба, а не наред, заедно или отделно от цената, не преди или по време на процеса, при който публичната продажба се реализира. Съдебният изпълнител следва да осигури на длъжника възможност да упражни право на избор дали доставката да е облагаема по смисъла на ЗДДС, съответно да обяви свързаното с цената обстоятелство при публичната продажба, когато това право на избор съществува за длъжника и е упражнено след покана, но поначало съдебният изпълнител няма задължение, даже и компетентност при публична продажба да обявява други обстоятелства, свързани с този данък и ако посочи в обявлението цена с „включен“ ДДС, съответно какъв е размерът му, това няма правното значение на гаранция, поета от

него за права на купувача или за задълженията на дължника по данъчен ред. Съдебният изпълнител, съставяйки обявление или възлагателно постановление, които не са данъчен документ сами по себе си, не е в положение да замества доставчика в правата или задълженията му при съставяне на данъчна фактура с начисляване на данъка за получателя по доставка, съответно не упражнява, нито изема подобни отговорности при тази си дейност. Според общото правило на чл.67 ал.2 ЗДДС, ако при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се за целите на фиска, че той е включен в договорната цена, но правилото не дава възможност на купувачът по сделка да счита плащането на цената за събиране на този данък винаги, когато така е посочено. Аналогично правило е залегнало в нормата на чл. 131 ал. 2 ЗДДС като презумпция на закона и ясно указание за онзи, който плаща цената при публична продажба: само ако дължникът е регистриран, купувачът, а и ЧСИ могат да се позовават на събран ДДС, подлежащ на внасяне в полза на НАП. Съдебният изпълнител не договоря относно цената при публична продажба, нито може да се приеме, че практиката на изрично обявление за „включен“ ДДС в нея - както следва да се знае от лица, за които обстоятелството има значение и без да бъде обявявано, има обвързващо за отговорността му значение, във връзка със задължение да информира участниците в публичната продажба за данъчния статут на дължника.

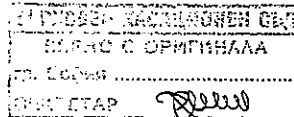
Поначало неоснователно е да се поставя знак за равенство между плащането на цена и данъчното събитие за целите на ЗДДС, плащането е само елемент, или етап от осъществяването на облагаема сделка, фаза при събирането на данъка, но не винаги и не за всеки. Така е и при публична продажба. Според уредбата на ГПК, регистърния статут на дължника не се отразява на цената, която ЧСИ обявява, на цената, която купувачът посочва и по която възлагането на имот се постановява по реда на публичната продажба. Касае се за стойност, която за целите на публичната продажба няма друго определение, освен цена. Специалният данъчен закон се насмества в тази регламентация при определени предпоставки - когато дължникът има възможност за избор дали продажбата да е облагаема сделка и го упражни, или когато, ако последният е регистриран по ЗДДС и след внасянето на цената, ЧСИ се явява платец на данъка. Във втория случай данъчният ред намесва частния съдебен изпълнител чак след като имотът е възложен. Ето защо от интерес на регистрирания по ЗДДС получател по „доставка“ с възмезден характер е да знае за наличието на условията, с които ЗДДС свързва и правото му на данъчен кредит, включително доставчикът също да е регистрирано лице по

този закон , но за условието заинтересованият проверява сам , преди да встъпи в имущественото правоотношение . Публична продан не е изключение и за обстоятелството дали регистрацията на длъжника по ЗДДС е налице, съществува публичен регистър. Правоотношението между явил се на публична продан купувач , предложил най- високата цена по чл.492 ал.2 ГПК и съдебният изпълнител , възложил имот въз основа на същата , след нейното внасяне, се развива законосъобразно , без оглед на обстоятелствата облагаема ли е продажбата за целите на ЗДДС. Неизпълнение за задължение за издаване на документи по чл. 131 ал.1 ЗДДС във връзка със събиране на данъка от ЧСИ ,евентуално може да причини вреда на купувач , платил цената при публична продажба, съответно да възникне гражданско правоотношение помежду им ,само ако са били налице условията на закона ,при които ЧСИ има задължението да състави и връчи по реда на чл. 131 ал.1 т.2 ЗДДС вр. чл.83 ППЗДДС като предпоставка за реализиране правата на купувача по чл.69 ЗДДС,съответно да извърши всички действия по начисляване и превеждане на данъка. Няма как съдебен изпълнител да причини вреди от неизпълнение на задължение по чл. чл. 131 ал.1 т.2 ЗДДС , ако то не е възникнало в негова тежест , нито вреди, свързани с отказано право на данъчен кредит за купувача при липса на регистрацията за длъжника . Вреди в тази връзка не могат да бъдат причинени от съдържанието на възлагателното постановление ,тъй като същото не е данъчния документ за вписаното в него относно цената, по смисъла на ЗДДС и ППЗДДС . Посочено включване на данъка не е подвеждащо за купувача ,който я заплаща и не лишава от основание настъпилото имуществено разместване при публичната продан , за тази стойност включително. Не е и причина за отказа да бъде признат данъчен кредит . Не на последно място , публичният характер на регистъра по ЗДДС е обстоятелство ,което прекъсва причинната връзка при търсене на обезщетение от съдебния изпълнител за това ,че не е оповестил дерегистрацията на длъжника като факт преди или по време на публичната продан , или за това , че не е съобразил фактът на дерегистрация при нейното провеждане, щом обявява или приема обявена цена по продажбата с включен ДДС.

По касационната жалба .

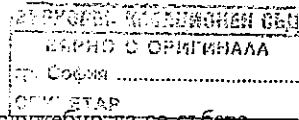
Касационната жалба е основателна, макар и не по всички изложени в нея съображения .Въззивният съд е дал разрешение на горните решаващи за изхода на спора въпроси в обратен смисъл , което неправилно е тълкуван и приложен материалния закон ,но неоснователно е оплакването за нарушение на процесуални правила при допуснато от съда уточняване на обстоятелствата по иска , по

допълнително постъпила молба на ищцовата страна. В допълнение са били изложени съображения относно факти от значение за причинно-следствената връзка и нейната обосновка, които не са нови обстоятелства, като основание на предявения иск за вреди. В тази връзка съдът правилно е приел да ги обсъди при търсеня обем отговорност, но решението е необосновано. Неправилни са изводите за наличие на причинна връзка между неизпълнението на служебни задължения от ЧСИ и претендираните от ищеца имуществени вреди. В обжалваното решение Варненски апелативен съд е приел за основателни исквите претенции поради неправилното свое разбиране за обема и естеството на задълженията в тежест на частен съдебен изпълнител при публична продажба и свързаните с нея последващи действия по силата на данъчния закон.

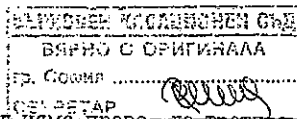
Неправилно въззивният съд е възприел съображенията на ищеца по релевантността на фактите, от които са изведени признаците на допуснато нарушение от ответницата, при служебния обем нейни действия. За установяването на нарушение, когато са засегнати материални права на участващи в процеса по принудително изпълнение лица, е от значение механизма на прилагане на правилата с процесуален характер, като норми от публично-правно естество. Няма съществена разлика, когато съдебният изпълнител следва да изпълни предписания в данъчен закон, задължението по чл. 131 ЗДДС също е от публично естество, като е предписано определено действие. Тъй като при изпълнение на задълженията си ЧСИ следи за фактите, с които по правило законът, а не неговата преценка или вътрешно убеждение свързва зачитането на материални права на участващи, или засегнати от съдебното изпълнение лица, отговорността за вреди при бездействие ще възникне за ЧСИ ако е игнорирал факти със значение на задължаващо го основание при предприемане на съответни действия, или отговорност ще възникне при действия, за които е предписано да се въздържа, но ги е предприел. Съдебният изпълнител изпълнява предписанието на нормата, като приема да е налице нейната фактическа хипотеза. Противоправността ще е налице и отговорност за вреди може да възникне тогава, когато действията са в разрез с дължимите, поради несъответствието им с фактическата хипотеза, послужила като основание за предприемането им. Независимо от имуществените последици, отговорността за имуществени вреди на съдебния изпълнител не може да възникне тогава, когато не е допуснал закононарушение.

Неправилно въззивният съд е обосновал търсената от ЧСИ отговорност с материална незаконосъобразност, като е приел същата

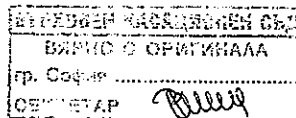
да се изразява в неизпълнение на задължение служебно да се събере информация , отнасяща се до задължение за данък добавена стойност към момента на възлагането и че не може да се очаква страните в изпълнителното производство да предоставят същата информация като цяло .По аргумент от чл. 131 ЗДДС, на частния съдебен изпълнител не са възложени отговорности и компетенции да взема „информирано решение” в административно-правен смисъл, що се отнася до данъчни задължения, а единствено действия по превеждането на ДДС, при наличие на публично явен факт - регистрация на длъжника към момент, когато публичната продаж е вече реализирана. Както вече се изтъкна, за отговорността на ЧСИ има значение задължението му да констатира този факт ,с които законът свързва основанията за действията му , или въздържане от действия към съответния момент ,което произтича от същността на регулаторния механизъм от публично естество . В случая , от факта е следвало въздържане от действия по чл. 131 ЗДДС и касаторката се е съобразила с това , което данъчният закон предписва. За задълженията на ЧСИ като платец на данъка в особения случай на закона е от значение положителният , а не отрицателният факт по регистрацията на длъжника , т.е същият да е регистриран , макар за данъчните задължения на последния това да не е от решаващо значение, според установената данъчна практика по прилагането на ЗДДС. Принципно неправилно е разбирането на въззивния съд ,че ако регистрирано по ЗДДС лице участва в гражданския оборот и плати цена по сделка, или на публична продаж с включен данък добавена стойност , като следствие този данък се явява събран от платеща без основание и се касае за форма на неоснователно обогатяване .

Съдебният изпълнител поначало отговаря за вреди при установена противоправност на свои действия или бездействия, която се свежда до процесуалната незаконосъобразност тогава , когато законодателят съобразява материалните предпоставки , условие на законосъобразното принудително изпълнение , чрез въвеждането на самите процесуални правила . Този е характерът на регламента и при относимите към настоящия спор действия на ЧСИ. Принципът на законоустановеност намира проявление както за защита правата на участниците в процеса , така и на съдебният изпълнител ,който няма да носи имуществена отговорност ако действията му съответстват на факта, който ги обуславя според съдържанието на нормата. Съответно на нормата е процедира ЧСИ в конкретния случай и отчитайки фактическото положение , че длъжникът е deregистриран , се е въздържала действията по реда на чл. 131 ал.1 ЗДДС, възложени от закона само в обратната хипотеза , съответно правилно ответницата по

иска е счела ,че като съдебен изпълнител ~~нима право да третира~~ никаква част от вече платената цена ,като начислен ДДС. Това е предопределило следващите действия по удовлетворяване на кредиторите от събраната при продажбата сума ,които действия също са законосъобразни . Въззивният съд неправилно е приел ,че без законово основание, до размера на исковата сума от 128755 лв, съответна по стойност на начислен ДДС, съдебният изпълнител е погасявала вземания към длъжника , или е превела като остатък в полза на последния . При търсена от ЧСИ отговорност за вреди , като елемент от фактическия състав на вземането за обезщетение, противоправността се състои в процесуалната незаконосъобразност , както вече прие Върховен касационен съд в задължителната за съдилищата практика с реш.№196/20.07.2012г. III г.о. , с настоящето решение се пояснява и в какво се състои тя , за целите на иска по чл. 74 ЗЧСИ . В случая регламентът на ГПК, както и този по данъчния закон ,що се отнася до действията на ЧСИ , са спазени ,поради което изводите на въззивния съд за наличие на противоправност са неправилни.

Неправилно въззивният съд е обосновал и съществуването на пряка причинна връзка , която е предположил от други свои неправилни изводи - че при плащането на цената от купувача при публичната продажба ЧСИ недължимо е „събрала данък” и че ако размерът на данъка въпреки всичко , т.е. въпреки липсата на предпоставки по чл. 131 ЗДДС ,бе преведен от ЧСИ по сметка на НАП ,то вредите за ищеца не биха настъпили ,тъй като данъкът би подлежал на връщане в полза на последния. Горните неправилни изводи ,които не са съобразени с установения по закон механизъм на облагане с ДДС и ред за случаи на подлежащо възстановяване , са довели до игнориране на относим за причинната връзка факт, а именно че при наличие на публичен регистър за регистрираните по ЗДДС лица, платилият цена купувач следва да е наясно с режима на данъчно облагане с оглед евентуалните си права, произтичащи от регистрацията му по същия закон .Дори останалите елементи на деликтния състав да се установят , публичният характер на регистъра прекъсва причинната връзка при търсене на имуществена отговорност от съдебния изпълнител , ако поради служебна deregистрация на длъжника вредата се съизмерява с отказано право на данъчен кредит . Предвид така претендираната вреда следва да се изтъкне липсата на установено противоправно действие или бездействие , с което ответницата , в качеството си на частен съдия - изпълнител , да е причинила посочения от ищеца имуществен пасив , изразяващ се в отказано право на данъчен кредит по ЗДДС или прихващане.

Причинно - следствена е връзката при действията или бездействията , която поражда конкретната вреда . В своята практика Върховен касационен съд е указвал прекия характер на вредата да се опознава чрез вредоносния резултат като типична , нормално настъпваща и необходима последица . Няма основания в настоящия случай купувачът да прехвърли на съдебния изпълнител отговорността , че не е следил за регистърния статут на длъжника , чието имущество се продава .

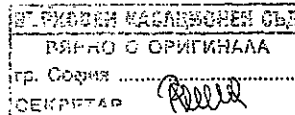
Въззивното решение следва да бъде отменено изцяло по отношение на ангажираната в случая деликтна отговорност на частен съдебен изпълнител и следва да бъде постановено отхвърляне на иска с правно основание 74 ал.1 от ЗЧСИ вр. чл. 45 от ЗЗД Следва да бъде отхвърлен и обусловения от неговата основателност иск за лихви върху главницата . Неоснователна е и претенцията с правно основание чл. 55 ал.1 ЗЗД , тъй като сумата от 128755 лв е обявена , съответно простирана от купувача на публичната продан не като данък , а като цена , при която имотът му е възложен , Както вече бе изтъкнато , регистърния статут на длъжника по ЗДДС не се отразява на цената , която ЧСИ обявява като включваща данъка , на цената , която купувачът посочва при тези обстоятелства и по която възлагането на имот се постановява по реда на публичната продан . Така е било и в случая , по презумпция на закона . Касае се за стойност , която за целите на публичната продан няма друго определение , освен цена и при така установените факти , никоя част от същата не е платена без основание и при негова начална липса , както неоснователно се поддържа . Еventуално предявеният иск също следва да се отхвърли , като неоснователен .

При този изход на делото в полза на касатора , следва да бъдат присъдени установените по делото разносски за всички инстанции , за които е представен списък по чл. 80 ГПК пред всяка от инстанциите . Общият размер , в който следва да се присъдят разноските , е 25 668,90 лева (сумата 7092 лв за първа инстанция , сумата 9668,90 лв за въззивна инстанция , сумата 8908 лв за настоящата инстанция). Ответникът по касационната жалба ги дължи .

Водим от горното, Върховният касационен съд, Пг.о.

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА изцяло решение №118 от 15.07.2011г по гр.дело №294/2011г. на Варненски апелативен съд и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от
сътс седалище и адр. на управление гр.
ул. срещу
Частен съдебен изпълнител под рег.№ на Камарата с
район, с адрес, за присъждане на
обезщетение в размер на сумата на 128 775 лв, имуществени вреди,
представляващи недължимо и неоснователно събран данък добавена
стойност от купувач при издаване на постановление за възлагане на
недвижим имот от 25.02.2009г след публична продаж, както и иска
за заплащане на сумата 15070 лв обезщетение за забавено плащане на
обезщетението от деня на увреждането 25.02.2009г до завеждане на
исковата молба, както и иска с правно основание чл. 55 ал.1 ЗЗД,
предявен от сътс седалище и адр. на
управление срещу
Частен съдебен изпълнител
под рег.№ на Камарата с район, като евентуален, за връщане
на сумата 128 775 лв. като платена при начална липса на основание.

ОСЪЖДА сътс седалище и адр. на управление:

да заплати на
Частен съдебен изпълнител под рег.№ на Камарата с район
и с адрес гр., сумата 25 668,90 лева
(двадесет и пет хиляди, шестотин шестдесет и осем лева и
деветдесет ст.) разноски по делото за всички инстанции.

Решението е постановено при участие на трети лица
помагачи и

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: